

Suomen luonnonsuojeluliiton Pirkanmaan piiri ry.
pirkanmaa@sll.fi

Tampereen kaupunki
Ympäristönsuojeluyksikkö
Eeva Punju

Kommentteja Tampereen kaupungin luonnonsuojeluohjelman 2026–2040 luonnokseen

Yleistä

Uudella luonnonsuojeluohjelmalla Tampereen kaupunki osoittaa osaltaan vastuullisuutta ja huolta luonnon monimuotoisuudesta, mistä kiitokset. Kunnianhimoa ja tarmoa sekä käytännön toimia luontokadon pysäyttämiseen tarvittaisiin kuitenkin vielä enemmän. Yleisesti ottaen luonnonsuojelussa tarvitaan laajempia, yhtenäisempiä ja toisiinsa paremmin kytkeytyneitä alueita. Mitä suurempia alueet ovat ja mitä enemmän kytköksiä niiden välillä on, sitä elinvoimaisempia ja turvatummassa asemassa niiden eliöstötkin ovat.

Luonnonsuojeluohjelman luonnoksen mukaan osa luontositoumuksen allekirjoittaneista kaupungeista on sitoutumassa tai sitoutunut 5–10 prosentin suojeluun pinta-alastaan. Joissakin kaupungeissa luonnonsuojeluohjelman laadinta on käynnissä ja joissakin tavoitteita ei ole asetettu. Tampereen luonnonsuojeluohjelman luonnoksessa esitettyjen alueiden suojelun toteutuessakin suojeluprosentti olisi vain alle kolme. Se jää auttamatta liian pieneksi, kun otetaan huomioon, kuinka paljon suojeluun soveltuvia alueita kaupungin omistuksessa on. Lisäksi esimerkiksi Teiskossa metsiin ei kohdistu kaavoituksellisia paineita, eikä kaupungin metsien hakkuille ole yleensä suuria taloudellisia tarpeita tai paineita. Mittavaa lisäsuojelua ei siis pitäisi lykätä jonnekin hamaan tulevaisuuteen, vaan toteuttaa sitä määrätietoisesti nyt.

Edellinen luonnonsuojeluohjelman toteutus jäi kesken, joten on hyvä, että siinä esitetyt kohteet on siirretty uuteen ohjelmaan. Myös uusia kohteita on onneksi mukana melko runsaastikin, mistä ilahduimme. Mm. Reuharinniemen ja -saarten suojelu on mukava yllätys.

Esitämme, että kaikki uuden luonnonsuojeluohjelman kohteet suojellaan luonnonsuojelulailla. Vain näin voidaan varmuudella turvata kohteiden ja luonnonarvojen säilyminen. Esitämme myös, että kohteet suojellaan mahdollisimman laajoina ja yhtenäisinä kokonaisuuksina. Ekologisen ja luonnonsuojelubiologisen tiedon valossa laajat ja yhtenäiset suojelualueet ylläpitävät luonnon monimuotoisuutta pitkällä aikavälillä ratkaisevasti paremmin kuin pienet ja erilliset alueet. Jos laajoilla alueilla on luonnonarvoiltaan tällä hetkellä heikompia osa-alueita, tällaisia voidaan ennallistaa. Sellaiseen vanhanaikaiseen ajatteluun, että vain kaikkein arvokkaimmat kohteet voidaan suojella, ei nykyisessä luontokatotilanteessa ole yksinkertaisesti varaa. Lisäksi Suomi on sitoutunut kansallisesti ja kansainvälisesti siihen, että suojeltujen alueiden määrää on lisättävä reilusti nykyisestä. Näistä sitoumuksista ei pidä laistaa, ja Tampereen kaupungin kaltaisen suuren julkisyhteisön pitää olla eturivissä suojelua edistämässä ja toteuttamassa.

Toivomme Tampereen kaupungin muistavan, että suojelunarvoisia kohteita löytyy jatkossakin

ohjelmassa mainittujen ulkopuolelta. Tästä esimerkkinä edellisen luonnonsuojeluohjelman laatimisen jälkeen löytynyt, valtakunnallisesti arvokas ja siten soidensuojelun täydennysohjelman kohteeksi valittu Aitolahden korpikokonaisuus (tässä ohjelmassa Korpi-Keso ja Uusi-Keso).

Luontojärjestöillä on myös ennakkotietoja useista arvokkaista kohteista eri puolilla Tamperetta, kaupungin omistamilla mailla. Niitä ei ole ollut toistaiseksi mahdollisuus kartoittaa vapaaehtoisvoimin, joten niiden suojelua ei myöskään vielä tässä esitetä. Toivomme kaupungin suhtautuvan niiden suojeluun avoimin mielin ja alkavan toteuttaa sitä sitten, kun esitämme niiden suojelua.

Kohdekohtaisia kommentteja

Iidesjärvi

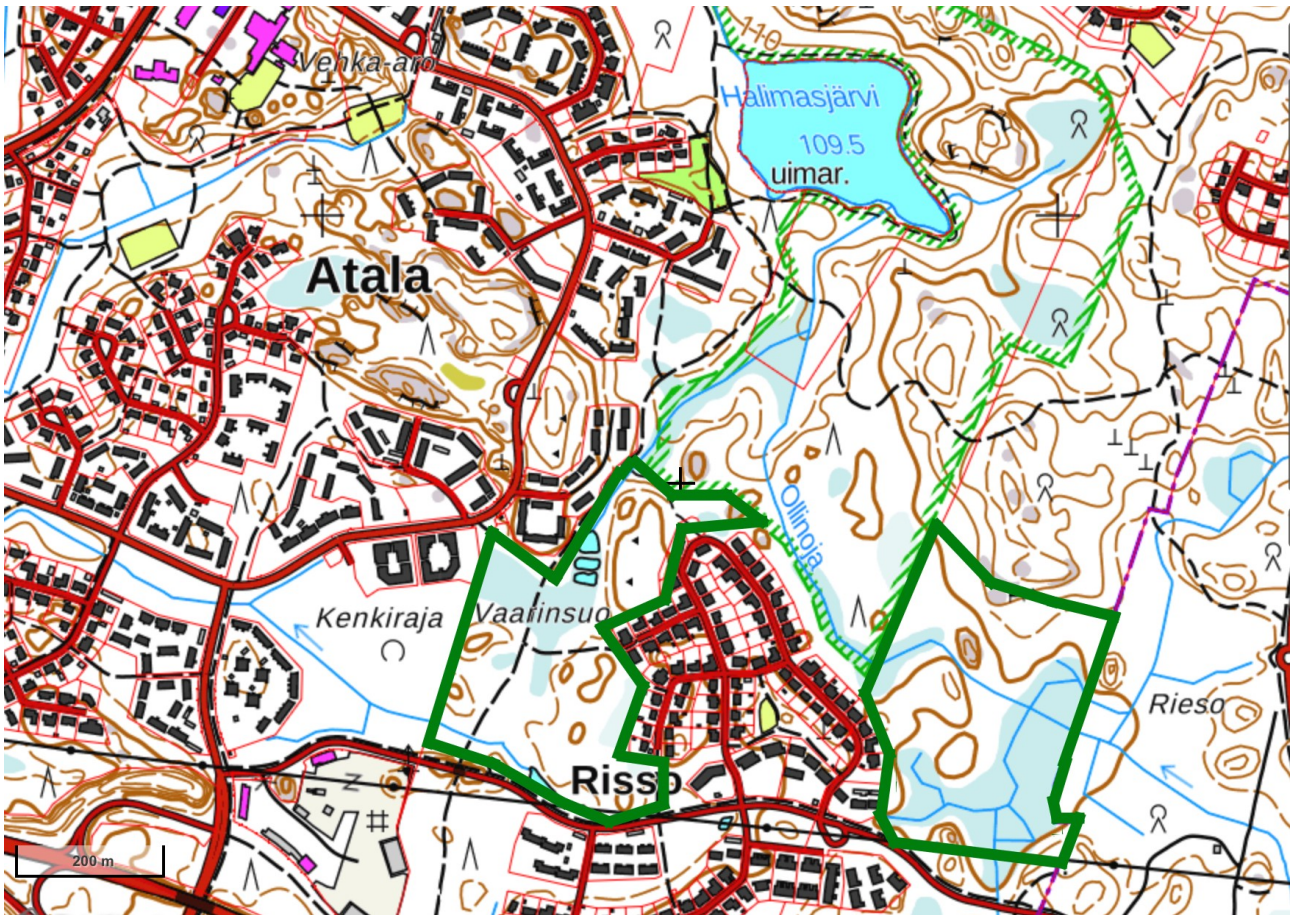
Iidesjärvi on valtakunnallisesti arvokas lintualue sekä muutonaikaisten kerääntymien että pesimäaikaisten pesintöjen takia. Järvellä ja sen ympäristössä on vuosien varrella tavattu lukuisia lintuharvinaisuuksia. Järven lajistoon kuuluu myös EU:n luontodirektiivin suojelema viitasammakko. Hyönteisistä on mainittava erittäin uhanalainen mäkihiilikoi, täplälampikorento sekä 2020 havaittu lummelampikorento. Vuonna 2001 tehdyssä hyönteiskartoituksessa alueelta löytyi 1263 lajia. Iidesjärven eteläosan Hevoshaka on liitettävä tulevaan suojelualueeseen. Nyt se on jostain syystä rajattu pois, vaikka alue on luonnollinen osa järvikokonaisuutta. Kuitenkin itäosan laidunalue on merkitty suojeltavaksi.

Olennainen osa Iidesjärven luonnonarvoja on myös entinen Nekalan kaatopaikan alue maakasoineen ym. Erilaisia ruderaattiluontotyyppejä käsittävä alue mahdollistaa lukuisten lintulajien elämisen Iidesjärven alueella. Lisäksi vanhan kaatopaikan tuntumassa on myös luonnonsuojelullisesti arvokasta, lehtipuuvaltaista ”tikkametsää”. Nämä eivät ole mukana suojelurajauksessa, mutta niiden luonnonarvot on ehdottomasti turvattava osana Iidesjärven suojelua ja suunnittelua. Alueella tulisi toteuttaa ennallistamistoimia eikä esimerkiksi suunnitella puistoja ihmisille ja koirille.

Halimasjärven luonnonsuojelualueen laajennukset

Luontojärjestöt (mm. Suomen luonnonsuojeluliiton Pirkanmaan piiri) tekivät vuonna 2006 aloitteen Halimasjärven luonnonsuojelualueen laajentamisesta. Kaupunki toteutti lopulta esityksen pääpiirteissään vuonna 2013. Aloitteessa esitetyn alueen eteläisin osa (Vaarinsuo ym.) jäi kuitenkin pois perustetusta suojelualueesta. Esitämme sen suojelua nyt uudelleen. Alue oli luonnonsuojelullisesti arvokas jo vuonna 2006 ja nykyisin se on sitä vielä enemmän, kun metsä on ikääntynyt. Alueella on varsin rehevää (lehtomaista kangasta ja lehtoa) kuusivaltaista vanhaa metsää, jossa kasvaa sekapuina mm. järeitä haapoja. Myös lahoppuuta on muodostunut merkittävästi. Alueella on myös korpisuutta ja erilaisia kosteikkoja.

Esitämme myös toista laajennusta Halimasjärven luonnonsuojelualueeseen. Kyseessä on suoraan alueeseen rajautuva alue Ollinojan varressa, Risson asuinalueen itäpuolella. Alueella on samantyyppistä metsää kuin Halimasjärven nykyisellä ls-alueella. Molemmat laajennukset esitetään kartassa 1.

Kartta 1. Halimasjärven luonnonsuojelualueen laajennusten rajausesitys.

Kauppi-Niihama

Kauppi-Niihamasta on tehty yli 800 hehtaarin alueen (ks. kartta 2) käsittävä järjestöjen yhteinen suojelualoite toukokuussa 2024 ja samansuuntainen valtuustoaloite tammikuussa 2025. Yli puolet Tampereen kaupunginvaltuutetuista oli aloitteen takana. Tästä syystä pidämme erikoisena, että koko alueen (urheilupuistosta Jyväskylätiehen) suojelun vaihtoehto ei ole mukana luonnonsuojeluohjelman luonnoksessa mukana millään tavalla.

800 hehtaarin suojelualoitteen alue rajautuu lännessä urheilupuistoon ja luoteessa UKK-instituuttiin ja Kaupinojan saunan alueeseen. Luonnonsuojeluohjelman luonnoksen esittelytilaisuudessa sen pois jättämistä perusteltiin mm. hyväksytyillä ja vireillä olevilla asemakaavoilla, runsaalla urheilu- ja virkistyskäytöllä sekä turvallisuudella. Pidämme kaikkia argumentteja kyseenalaisina.

Laajan suojelualueen perustaminen Kauppi-Niihamaan vaatii joka tapauksessa tarkkaa suunnittelua ja erilaisten asioiden yhteensovittamista. Emme näe syytä, miksi alueen läntisin osa pitäisi siksi jättää suojelun ulkopuolelle. Vetoaminen hyväksytyihin tai vireillä oleviin asemakaavoihin kummostuttaa. Muistutamme myös, että luonnonsuojelualueet perustetaan hyvin usein alueille, jotka on aiemmin kaavoitettu johonkin muuhun käyttöön.

Haluamme tuoda esille, että urheilupuiston, Näsijärven, Pirunvuoren ja Taysin kampuksen väliin jäävälle alueella sijoitsee merkittävä osa Kauppi-Niihaman vanhimmista ja luonnontilaisimmista metsistä. Niiden jättämiselle suojelun ulkopuolelle ei tässä luontokadon maailmassa ole olemassa riittävän hyviä syitä. Varsinkin, kun suunnittelulla ja yhteensovittamisella mahdolliset ongelmat voidaan selvittää jo ennalta. Käsittääksemme kaupungilla ja hiihtoväellä ei ole myöskään massiivisia uusia reittisuunnitelmia alueelle. Tätä luontojärjestöille korostettiin esimerkiksi

pormestarin järjestämässä Kauppi-Niihama-palaverissa viime marraskuussa. Siellä annettiin ymmärtää, että kyse on muutamista uusista reittipätkistä ja joidenkin osuuksien leventämisistä. Suunnitelmia ei tosin ole nähty julkisuudessa, ja em. tilaisuudessaakin niitä näytettiin vain hetken ajan.

On selvää, että reittien turvallisuudesta tulee huolehtia, oli kyse sitten vain virkistysalueesta tai yhdistetystä virkistys- ja luonnonsuojelualueesta, jollaista olemme esittäneet Kauppi-Niihamaan. Niin sanotut vaaralliset puut reittien varsilta voidaan kaataa valmiiksi maahan lahoamaan, kuten mm. suojelualoitteessa mainitsimme. Kaupunki on myös jo ainakin osin toiminut näin Kauppi-Niihamassa. Laaja suojelu toisi asiaan lähinnä sen muutoksen, että sitten kaadettuja runkoja ei vietäisi pois, vaan ne jätettäisiin alueelle lahoamaan ja monimuotoisuutta hyödyttämään. Näin nykyisinkin on toimittu Soukonvuoren luonnonsuojelualueen kohdalla.

Metsähallitus on menestyksekkäästi ylläpitänyt ulkoilureittejä kansallispuistoissa edellä kuvaamallamme tavalla siten, että ne ovat pysyneet turvallisina retkeilijöille. Tämä on mahdollista myös Kauppi-Niihamassa.

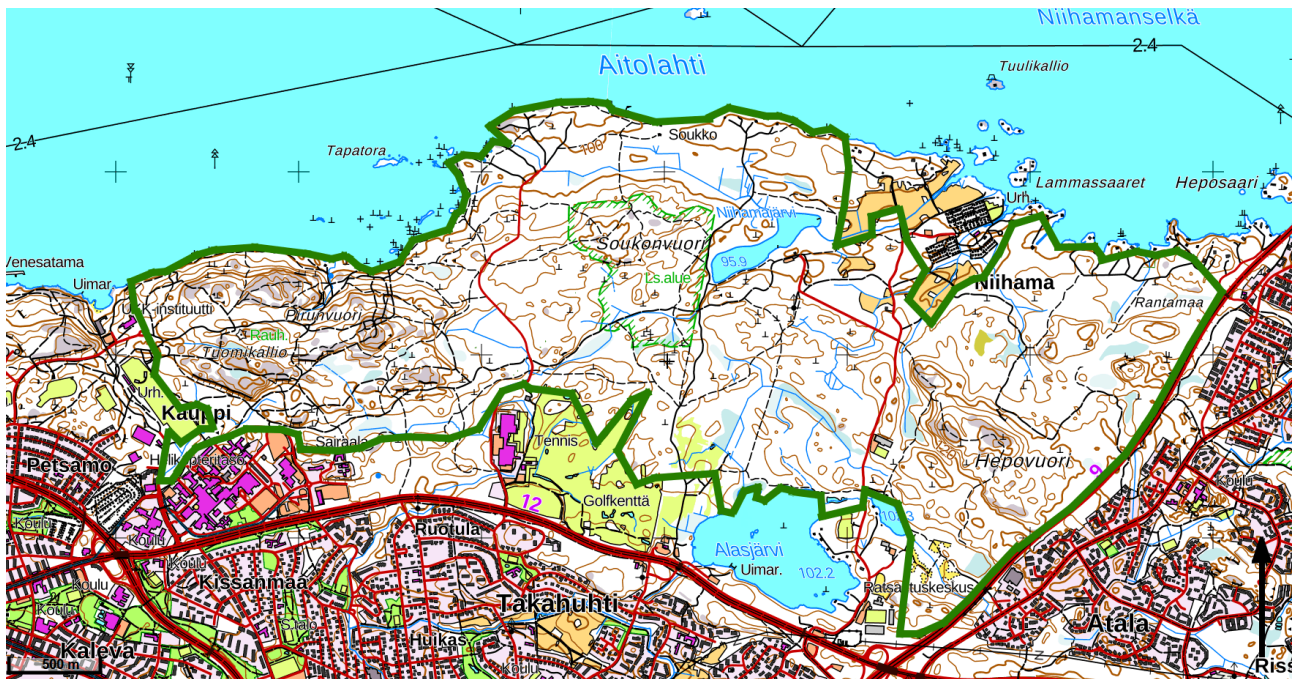
Kauppi-Niihaman suojelualoitealueen länsiosassa on myös Tuomikallion alue, joka on mukana muu kohde -statuksella kaupungin aiemmassa luonnonsuojeluohjelmassa. Tuomikalliota ei ole lainkaan huomioitu luonnonsuojeluohjelman luonnoksessa.

Ihmettelemme, että Näsijärven ranta-alue Kaupinojalta itään on laajemmin mukana nyt kommentoivan ohjelmaluonnoksen vaihtoehdossa 3, jossa on erillisiä alueita eri puolilta Kauppi-Niihamaa. Sama alue ei ole mukana kuin pieneltä osin kaupungin esittämässä laajimmassa vaihtoehdossa 1. Koko ranta-alue Kaupinojalta itään ja sen eteläpuoliset metsät lännessä urheilupuistoon asti ovat arvokkaita, kuten edellä ja aiemmissa yhteyksissä olemme kertoneet.

Kaupunki ei esitä nyt lainkaan suojelua Kauppi-Niihaman itäosaan, Hepovuoren seudulle ja Jyväskylätien tuntumaan. Esittelytilaisuudessa asiaa perusteltiin siten, että aluetta ei uhkaa mikään. Pidämme tällaista argumenttia epäonnistuneena. Kuten Kauppi-Niihaman historia osoittaa, uhkia ei pysty välttämättä mitenkään ennakoimaan (ydinvoimala, golfkentän siirto jne.). Myös esimerkiksi kirjanpainajahakkuut ovat selvä uhka luonnon monimuotoisuudelle myös Kauppi-Niihaman itäosassa. Lisäksi rakentaminen saattaa hyvinkin uhata aluetta Jyväskylätien läheisyydessä.

Tässä vaiheessa Kauppi-Niihaman virkistys- ja luonnonsuojelualueeseen ei tarvita alueella sijaitsevia yksityismaita. Ne voitaisiin kuitenkin vähitellen hankkia kaupungille vapaaehtoisin kaupun ja liittää suojelualueeseen. Käsittääksemme näin kaupunki on pyrkinyt toimimaan aiemminkin, vaikka silloin suojelusta ei olekaan vielä ollut kyse.

Luonnon monimuotoisuuden ja virkistyskäytön näkökulmasta ainoa hyvä ja riittävä vaihtoehto Kauppi-Niihaman suojelussa on reilun 800 hehtaarin virkistys- ja luonnonsuojelualueen perustaminen. Toivomme, että kaupunki lähtee edistämään tätä vaihtoehtoa. Asialle on kaupunginvaltuutettujen enemmistön tuki.

Kartta 2. Kauppi-Niihaman rajausesitys.

Pitkäahde-Selkämäki

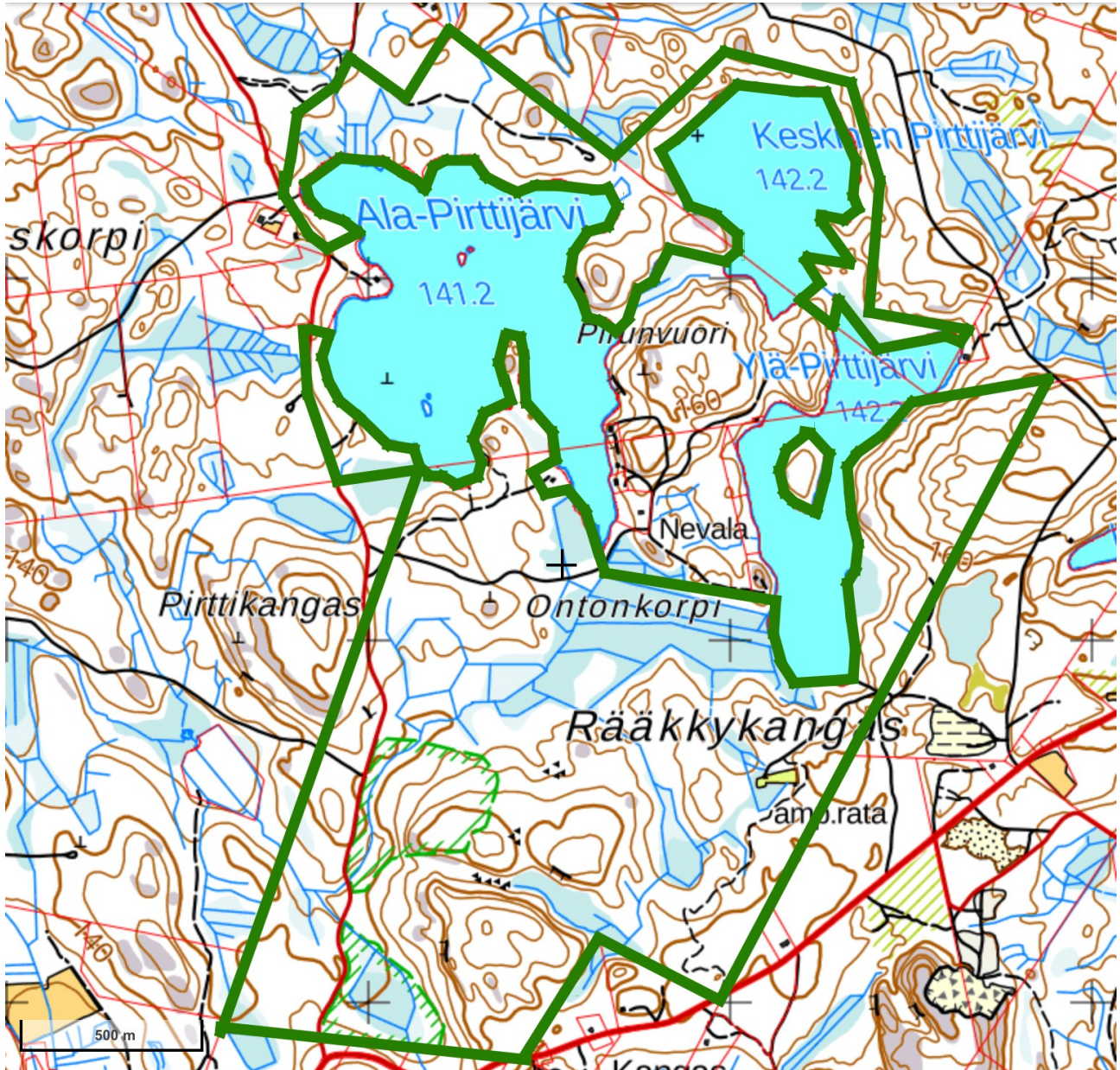
Pitkäahteen kohde oli mukana jo aiemmassa luonnonsuojeluohjelmassa. Luontojärjestöt esittivät jo silloin alueen laajentamista itään Selkämäen alueelle mm. vanhoihin metsiin ja pohjoiseen Yrjöläntien tuntuman lehtipuuvaltaisiin metsiin ja lehtoihin. Esitämme tätä edelleen (ks. kartta 3). Alueen luonnonarvot ovat vain parantuneet noin 15 vuodessa, joka luonnonsuojeluohjelmien laatimisen välissä on kulunut.

Kartta 3. Pitkäahde-Selkämäen rajausesitys.

Pirttijärvet

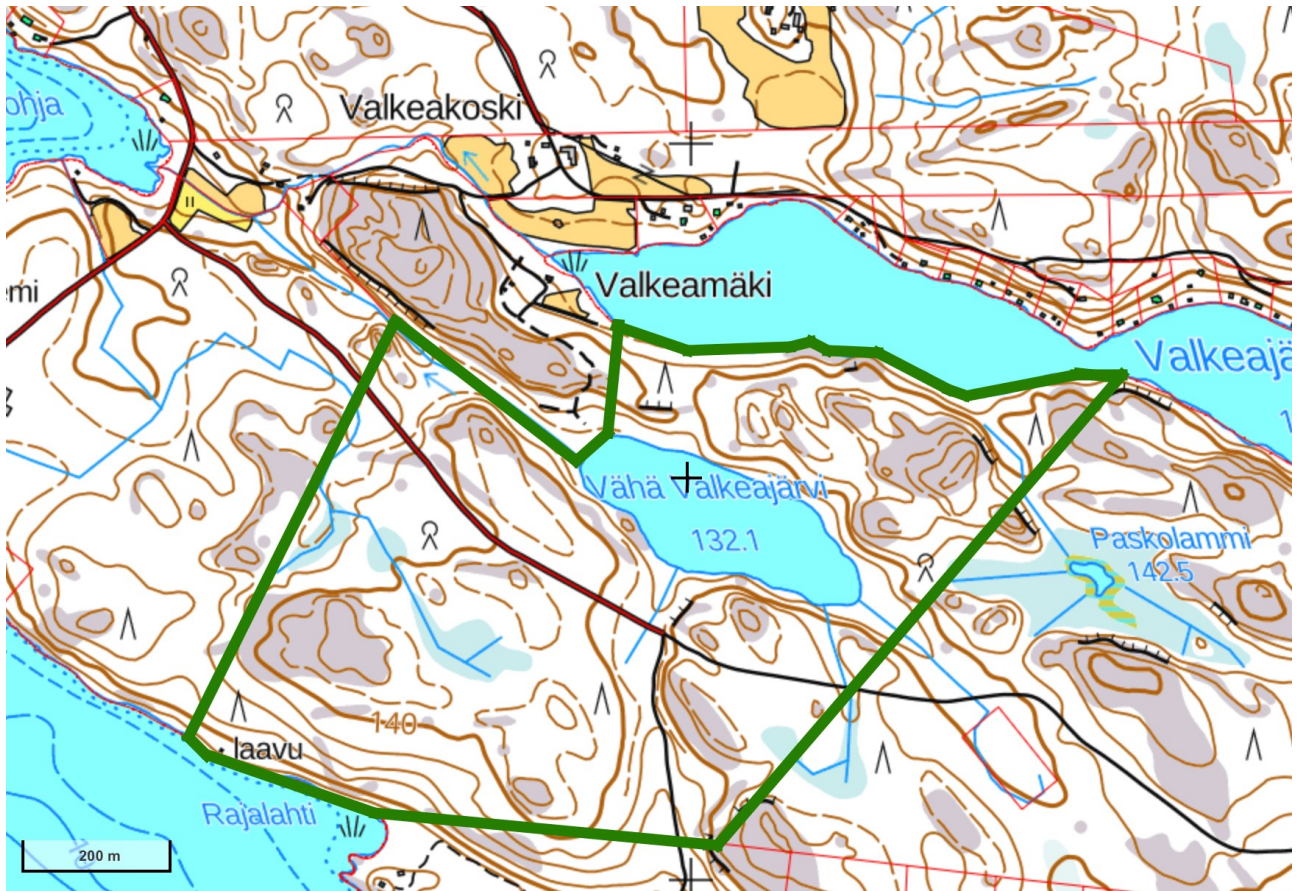
Retkeilymetsäalue tulisi suojella kokonaan (ks. kartta 4). Kyseessä on esimerkki useista erillisistä kohteista, jotka yhdistämällä saataisiin arvokas kokonaisuus. Kokonaisuuden suojelu palvelisi myös virkistyskäyttöä. Luontojärjestöt esittivät alueen suojelua jo 2010 ja esitämme edelleen. Koska alueella ei ole tehty merkittäviä hakkuita, metsän luonnonarvot ovat vain parantuneet.

Kartta 4. Pirttijärvien rajausesitys.

Vähä Valkeajärvi

Retkeilymetsäalue tulisi suojella kokonaan Velaattajärveen asti (ks. kartta 5). Kaupungin ohjelmaluonnoksessa alueen rajana on käytetty tietä, mutta yhtä arvokas metsä jatkuu myös tien eteläpuolella Velaattajärveen asti. Velaattajärven tuntumassa on myös runsaslahopuustoista ja rehevämpää, vanhaa kuusivaltaista metsää, jollaista Vähä Valkeajärven alueella ei muuten paljoa ole alueen kallioisuudesta ja siten mäntyvaltaisuudesta johtuen. Luontojärjestöt esittivät alueen suojelua Pirttijärvien tavoin jo 2010 ja esitämme edelleen. Myös Vähä Valkeajärven pätee se, että luonnonarvot ovat parantuneet, koska kaupunki on ilahduttavasti pidättäytynyt hakkuista alueella.

Kartta 5. Vähä Valkeajärven rajausesitys.

Kulkkila

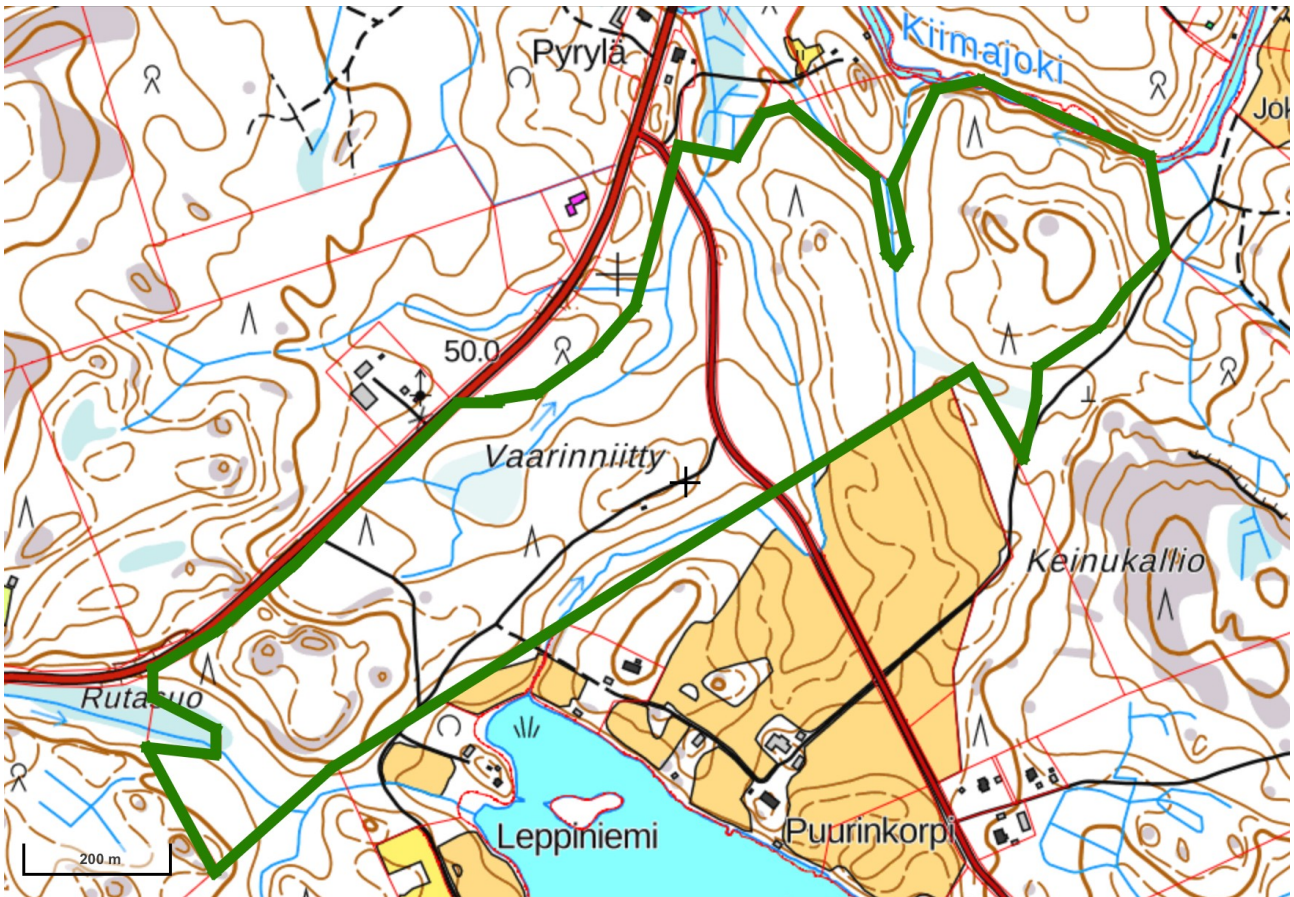
Kulkkilan retkeilymetsä oli järjestöjen suojelualoitteen kohteena jo 2010, ja koko alueen suojelusta keskusteltiin luonnonsuojeluohjelman valmistelun yhteydessä. Lopulta sieltä kuitenkin suojeltiin vain alueen luonnontilaisin osa, Pikkuhaan vanha metsä. Koko alue on kuitenkin edelleen suojelun arvoinen. Alue on yhtenäinen ja siellä on monipuolisia metsiä lehtoneidonvaippaa kasvavista lehdoista kalliometsiin. Runsaslahopuustoisia varttuneita ja vanhoja metsiä on melko paljon. Esitämme edelleen koko retkeilymetsän suojelua (ks. kartta 6).

Kartta 6. Kulkkilan rajausesitys.

Terälahden luontokoulun metsä

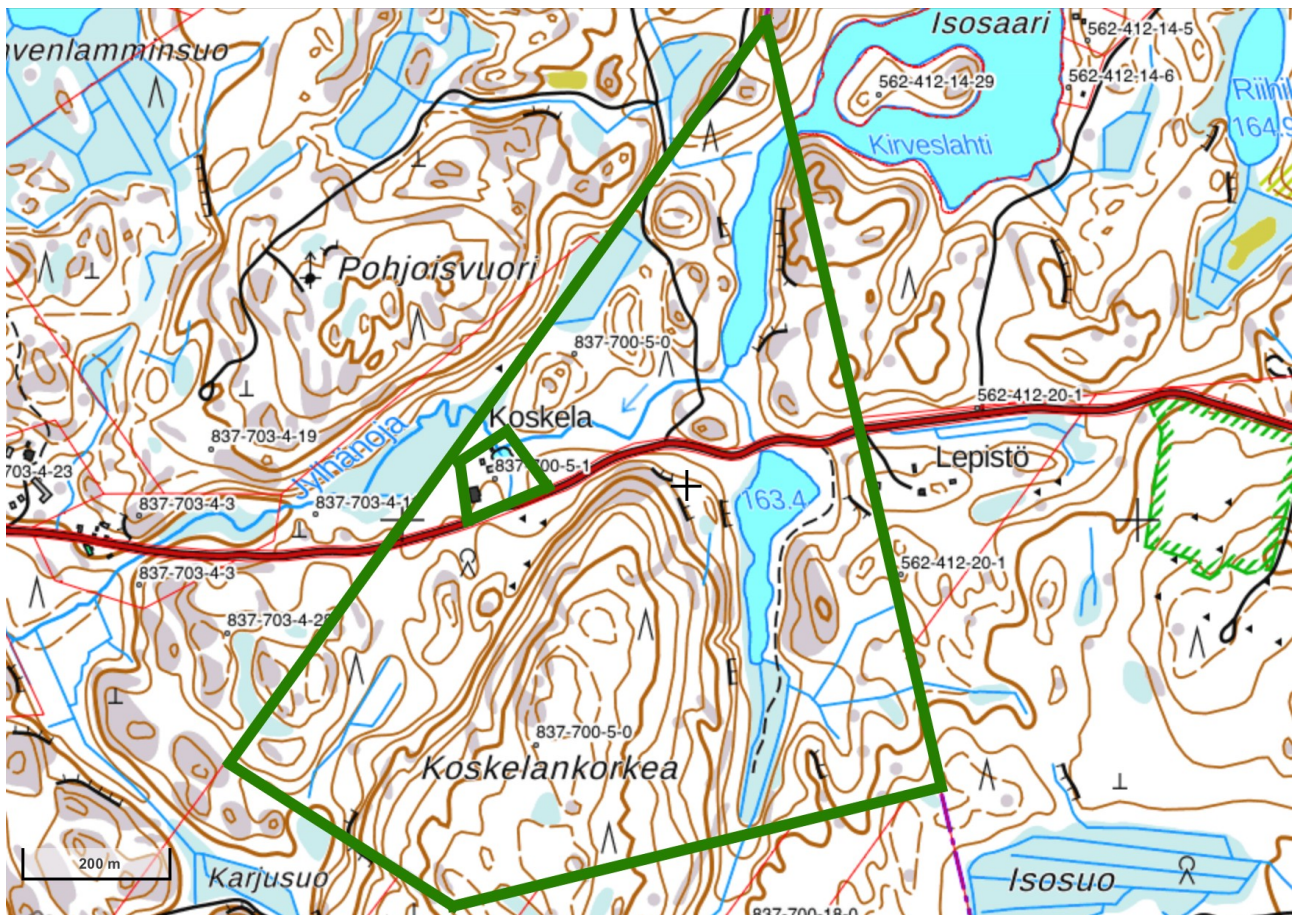
Alueen eteläosassa rajaukseen on jätetty muutaman hehtaarin aukko. Kyseessä on aiemmin hakattu nuoren metsän alue, jolla on jonkin verran ylispuita. Suojelualan yhtenäisyyden vuoksi se tulisi ottaa mukaan rajaukseen (ks. kartta 7). Tarvittaessa nuoren metsän alueella voitaisiin tehdä ennallistamistoimia. Nämä olisivat mielenkiintoisia myös luontokoulun näkökulmasta. Ennallistamisesta puhutaan nykyisin paljon, mutta lapsille ja nuorille ei ole ainakaan toistaiseksi tarjottu kauheasti tietoa aiheesta. Esitämme, että kaupungin luonnoksessa rajauksessa oleva aukko otetaan siihen mukaan, ja aluetta laajennetaan samalla muutama sata metriä lounaaseen.

Kartta 7. Terälahden luontokoulun metsän rajausesitys.

Jylhänperä

Koko Jylhänperän alue oli mukana luontojärjestöjen suojelualoitteessa jo 2010. Nyt lähes koko alue on kaupunginkin esityksessä, mutta edelleen osa kaupungin omistamasta tilasta ollaan jättämässä suojelun ulkopuolelle. Esitämme, että koko Jylhänperän tila (837-700-5-0) suojellaan (ks. kartta 8). Alueella sijaitseva Koskelankorkea on Tampereen korkein kohta. Olisi hienoa, jos kaupungin korkein mäki olisi kokonaisuudessaan suojeltu, eikä vain osin. Myös luonnonarvojen näkökulmasta koko tilan suojelu olisi perusteltua, vaikka tämä tarkoittaisikin myös nuorempien metsien osa-alueiden mukaan ottamista rajaukseen.

Kartta 8. Jylhänperän rajausesitys.

Kintulammin retkeily- ja luonnonsuojelualueen laajennukset

On ilahduttavaa, että Tampereen kaupunki aikoo laajentaa Kintulammin retkeily- ja luonnonsuojelualueetta, mutta mahdollisuuksia ja tarpeita olisi paljon enemmän kuin nyt nähtävillä olevassa luonnonsuojeluohjelman luonnoksessa esitetään. Kintulammin laajentamisesta on tehty myös valtuustoaloite keväällä 2025.

Kintulammin alueen laajentaminen olisi tärkeää paitsi siksi, että laajempien kokonaisuuksien suojele edistää luonnon monimuotoisuutta, myös siksi, että Kintulammi on suojelelun myötä kohonnut niin suosituksi virkistysalueeksi.

Ohjelmassa mukana on vain Katusuon tila ja senkin eteläosa on jätetty ulos rajauksesta. Alue pitäisi suojella kokonaan (ks. kartta 9). Ajouraa pitkin piirretty raja us ei vastaa luonnonoloja.

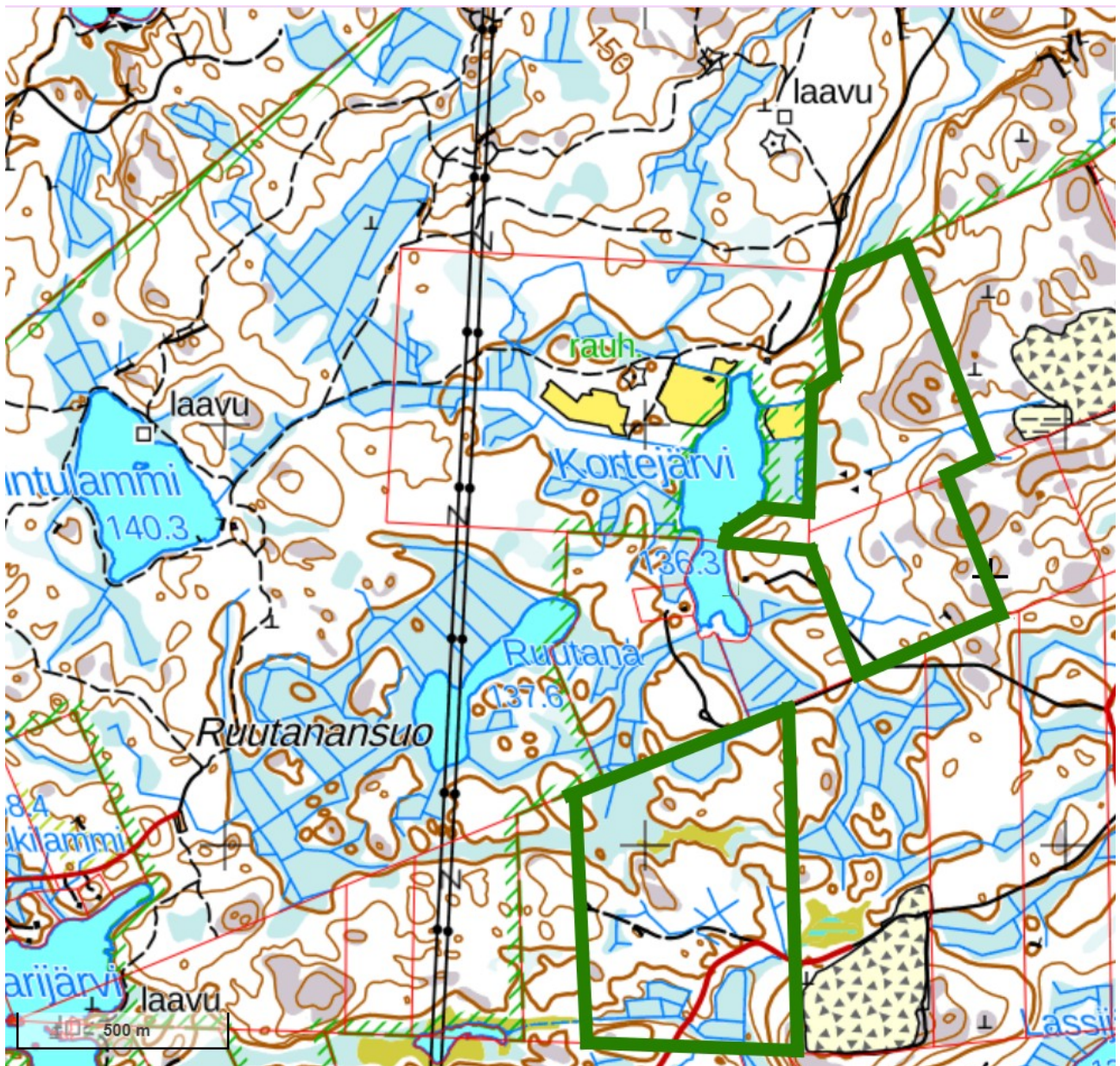
Samoin Kintulammin alueeseen rajautuvat kaksi Kortejärven itäpuolista tilaa (837-721-19-0 ja 837-721-14-0) tulisi liittää suojelualueeseen kokonaisuudessaan (ks. kartta 9).

Kintulammin suurin yksittäinen laajennus olisi varsinaisen Kintulammin pohjoispuolella sijaitseva, runsaasti Kaulamoinen-järven rantoja käsittävä Metsä-Ylisen suuri tila (837-721-1-29), jonka kaupunki hankki omistukseensa viitisen vuotta sitten. Tila tulisi liittää suojelualueeseen (ks. kartta 10).

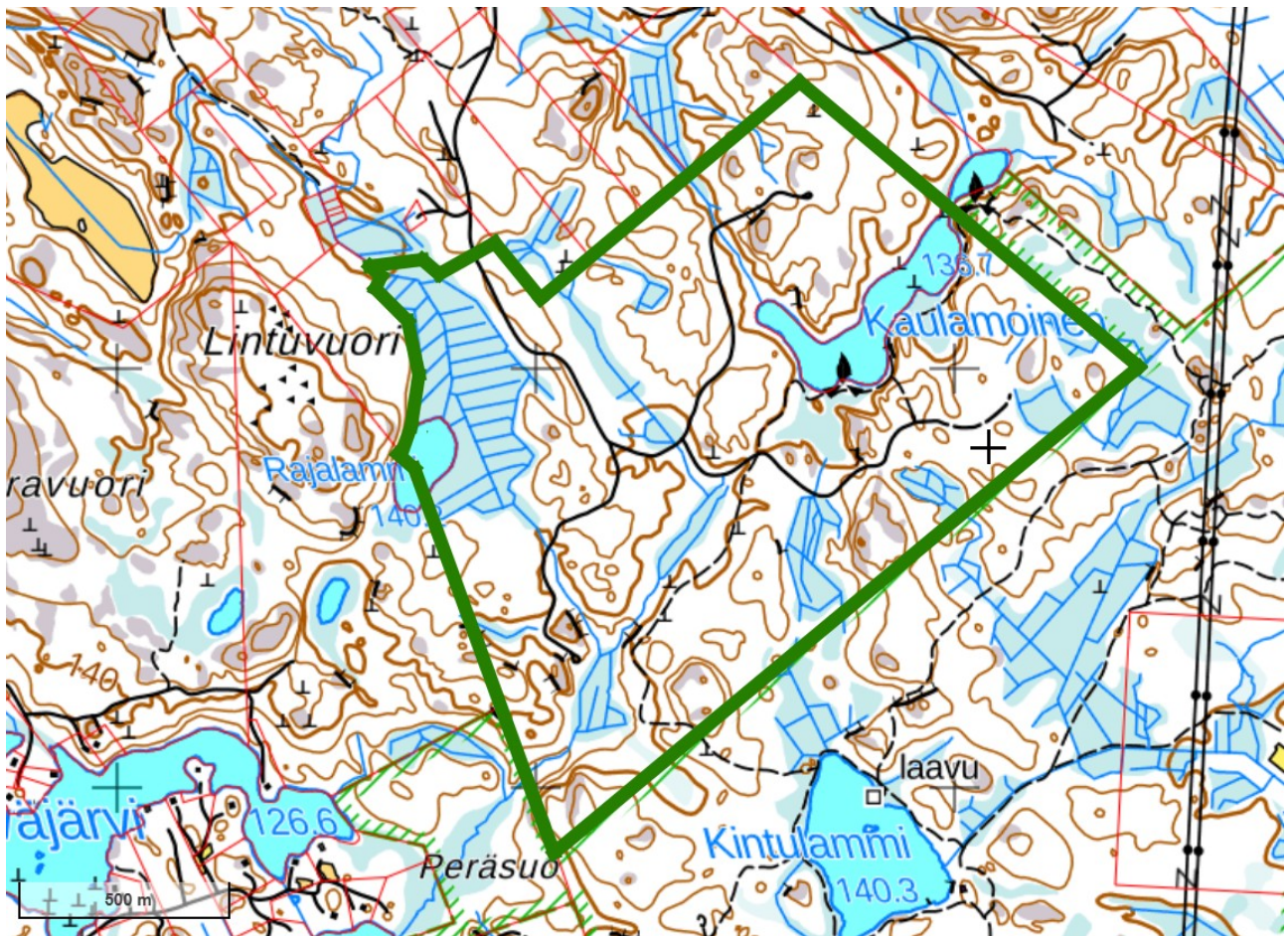
Kintulammia pitäisi laajentaa myös etelään, mm. Kuurnan alueelle, Viitapohjantien eteläpuolelle asti. Kaupunki omistaa alueella esimerkiksi tilan (837-509-8-2), joka rajautuu nykyiseen suojelualueeseen (ks. kartta 11). Samoin nykyiseen suojelualueeseen kuuluvien eteläisten ulokkeiden tilat pitäisi suojella kokonaan (ks. kartta 11).

Kaupunki voisi myös pyrkiä hankkimaan omistukseensa erityisesti sellaisia tiloja, jotka nyt sijaitsevat kaupungin omistaminen maiden ”sisällä” tai välissä Kintulammin alueella. Etenkin suojelualueen kahden eteläisen ”hännän” välissä sijaitseva tila (837-509-3-31) on tällainen. Käsittääksemme tila on tällä hetkellä Finsilvan omistuksessa. Toki kaupunki voisi esittää Metsä groupiin kuuluvalle maanomistusyhtiölle, että se suojeleli ko. tilan vapaaehtoisesti ja se liitettäisiin Kintulammin suojelualueeseen.

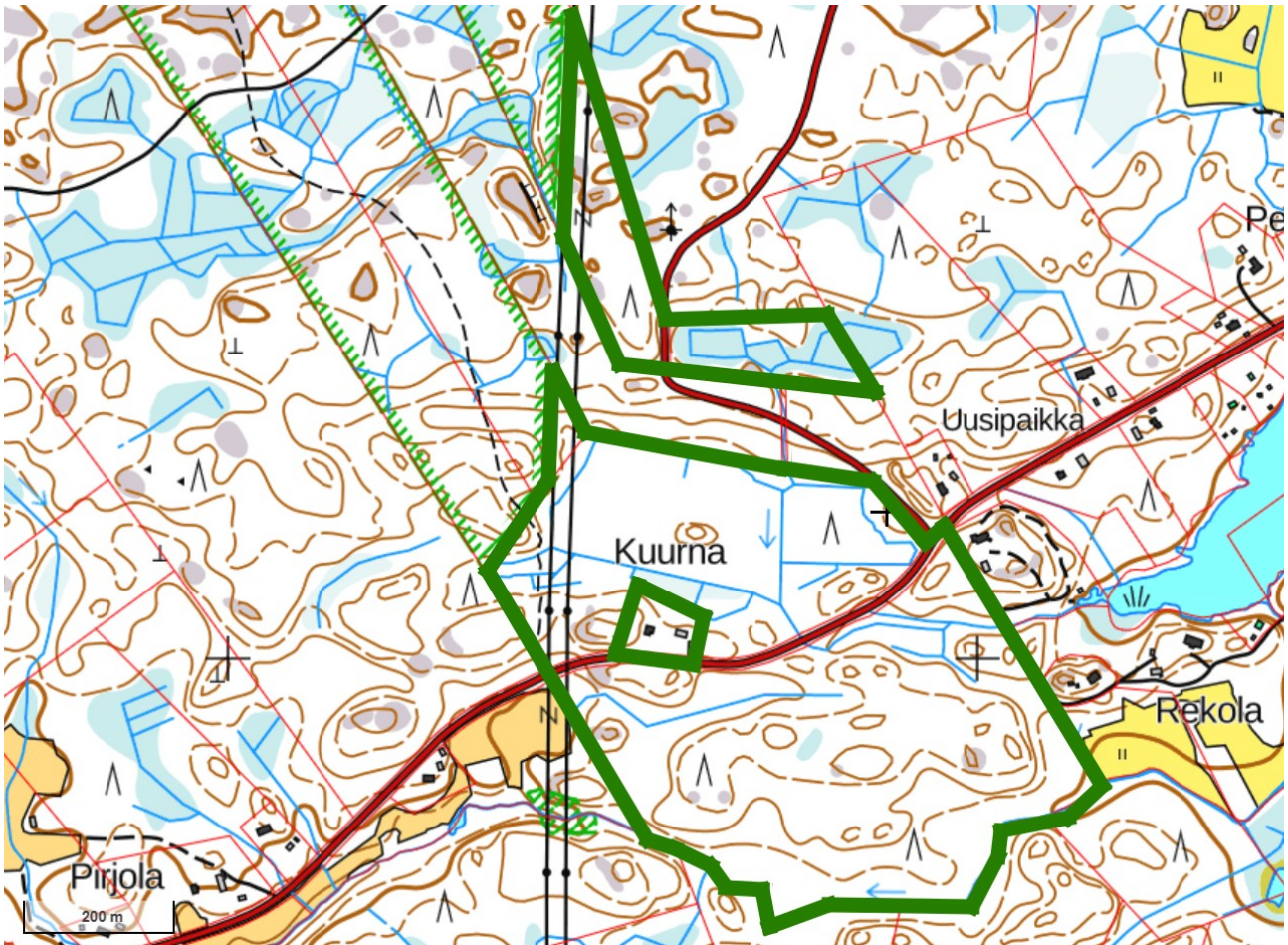
Kintulammin retkeily- ja luonnonsuojelualueetta voisi erittäin hyvin laajentaa myös tässä esitettyä laajemmin. Tässä vaiheessa ei haittaa, vaikka alueeseen kuuluisi erillisiä osia. Niiden välialueita voisi vähitellen pyrkiä hankkimaan kaupungin tai valtion omistukseen ja liittää suojelualuekokonaisuuteen.

Kartta 9. Katusuon ja Kortejärven itäpuolisen alueen rajausesitys.

Kartta 10. Metsä-Ylisen alueen rajausesitys.

Kartta 11. Kuurnan alueen rajausesitys.

Aitolahden korpi- ja metsäkokonaisuus (Korpi-Keso ja Uusi-Keso, Peräsuo–Härmälänsuo)

Soidensuojelun täydennysohjelman moniosainen kohde (Peräsuo–Härmälänsuo) ansaitsisi ympärilleen laajan, erilliset osa-alueet yhteen kokoavan laajan rajauksen. Suojelualueen tulisi etelässä alkaa Ruokosen yksityisestä luonnonsuojelualueesta ja jatkua pohjoiseen siten, että se käsittää kokonaan arvokkaiden korpien ja niiden välisten metsien muodostaman kokonaisuuden. Osassa metsiä on myös merkittäviä luonnonarvoja, mm. vaatelaiden vanhojen metsien indikaattorilajien esiintymiä. Luontojärjestöillä on uutta luontotietoa alueesta, mutta se saadaan toimitettua kaupungille vasta myöhemmin tänä vuonna. Esitämme tässä kuitenkin jo rajauksen arvokkaasta kokonaisuudesta (ks. kartta 12).

Laajemman kokonaisuuden suojelu olisi tärkeää myös erillisten korpilaikkujen hydrologian luonnontilaisuuden turvaamiseksi. Erillisten korpien välissä (pienien korpilaikkujen valuma-alueilla) tehtävät mahdolliset metsänkäsittelytoimet vaikuttaisivat myös korpien vesitalouteen ja valaistusolosuhteisiin. Siksi alueen suojelua tulisi ehdottomasti ajatella laajana kokonaisuutena.

Kartta 12. TOIMITETAAN MYÖHEMMIN.

Pyhä- ja Näsijärven saari- ja rantametsät

Esitämme, että osana uutta luonnonsuojeluohjelmaa Tampereen kaupunki suojelee myös Pyhäjärven Lehtisaaren ja Saunasaaren sekä Näsijärven Keissaaren ja omistamansa ranta-alueet ja saaret Ylöjärven Siivikkalasta Pihkaperään asti. Tarkoitamme tällä aluetta Villa Urpolta Nutturannokkaan ja edelleen Uusi Kiviniemeen asti sekä rannan edustalla olevia saaria (Kattilasaari, Kanasaari ja Kukkosaari). Lisäksi esitämme hieman pohjoisempaan sijaitsevan Pallosaaren suojelua.

Pyhäjärven Lehti- ja Saunasaarella on vanhaa metsää ja etenkin Lehtisaarella myös runsaasti lahoppuuta. Saunasaarella lahoppuun määrä on pienempi, koska retkeilijät ovat aiemmin keränneet sitä polttopuiksi. Onkin erittäin hienoa, että kaupunki on ryhtynyt ylläpitämään puuhuollettuja nuotiopaikkoja näissä saarissa. Sama koskee myös Näsijärven Keissaarta ja Pallosaarta.

Villa Urpolta pohjoiseen ja luoteeseen alkava Siivikkalan kallioiden alue on luokiteltu valtakunnallisesti arvokkaaksi kallioalueeksi. Se on poikkeuksellisen hieno, monta kilometriä pitkä, rakentamaton ranta-alue ison kaupungin kupeessa. Alueella ja saarissa, esim. Kattilasaari, on myös luonnonsuojelullisesti arvokasta vanhaa metsää. Osa ranta-alueen metsistä on myös reheviä, kuusivaltaisia ja runsaslahoppuustoisia.

Pallosaaren metsät ovat mäntyvaltaisia, varttuneita ja niissä on jo kohtalaisesti lahoppuuta.

Tarvittaessa toimitamme kartat em. saari- ja rantametsistä, mutta uskomme kaupungin ymmärtävän, mistä kohteista on kyse.

Tampereella 23.6.2025

Jukka T. Helin
Suojeluvastaava
Pirkanmaan Lintutieteellinen Yhdistys ry.

Antti Virnes
Puheenjohtaja
Suomen luonnonsuojeluliiton
Pirkanmaan piiri ry.

Sari Hämäläinen
Järjestösihteeri
Suomen luonnonsuojeluliiton
Pirkanmaan piiri ry.